

Městská knihovna v Praze

ČEŠTÍ
BÁSNÍCI
20. STOLETÍ

UBÍJEČ LABUTÍ

Ivan Martin
Jirous

Praha
2019

e-kniha

Hledáte místo, kde...

... můžete celý den studovat nebo pracovat?

... seženete knížku pro zábavu, do školy, k poučení?

... stahujete e-knihy, posloucháte hudbu, tisknete 3D?

... osobně potkáte české i světové autory?

... můžete zajít na koncert, filmy artové i 3D?

Právě jste ho našli!

Městská knihovna v Praze

43 poboček, **3** pojízdné knihovny, **4 000** akcí ročně,
2 000 000 dokumentů, **60** Kč za registraci

www.mlp.cz

knihovna@mlp.cz

www.e-knihovna.cz

www.facebook.com/knihovna

Městská knihovna v Praze

UBÍJEČ LABUTÍ

/1999-2001/

Znění tohoto textu vychází z díla [Magorova summa II](#) tak, jak bylo vydáno v Praze nakladatelstvím Torst v roce 2015. Pro potřeby vydání Městské knihovny v Praze byl text redakčně zpracován.

§

Text díla (Ivan Martin Jirous: Ubíječ labutí), publikovaného [Městskou knihovnou v Praze](#), je vázán autorskými právy a jeho použití je definováno [Autorským zákonem](#) č. 121/2000 Sb.

Vydání (obálka, upoutávka, citační stránka a grafická úprava), jehož autorem je Městská knihovna v Praze, podléhá licenci [Creative Commons Uved'te autora-Nevyužívejte dílo komerčně-Zachovejte licenci 3.0 Česko](#).

Verze 1.1 z 16. 6. 2020.

OBSAH

Koruna česká	8
Rok na vsi	9
--- (A pak když bělochy byl obkroužen).....	11
Алые паруса	12
--- (Vyholuje si ohanbí)	13
Villiersovi de l'Isle-Adamovi	14
Nikolajovi	15
Liboru Fárovovi	16
Mosty	18
--- (Neštěstí šlo si lesem)	19
Egonu Bondymu	20
Kalné oči	21
W. F.	22
Zničený život II.....	23
Rákosí.....	25
Teta Tonča.....	26
Cygnus olor.....	27
--- (Kam mne to neseš)	29
Když jsem ji pozval prohlédnout si mou sbírku motýlů	30
Diskrepance	31
Sudety.....	32
Hárání ve světle pravdy (spolu s Helenou P.).....	34
Čečna.....	35
Gospod pomiluj ny!	36
--- (Jiří).....	38
--- (Do svetru vpletené lilije)	39
Komu se o své svatbě zdá	40

Svítání.....	41
Bude mu to počítaný za smrt.....	43
– – – (Má setrvalá katolická láska).....	44
Vůle Tvá.....	45
Talinský rybník.....	46
Nedokončená.....	47
Bezčasí.....	48
M. J. L.....	49
Milostná.....	51
– – – (Kdybyste věděli jak je mi smutno).....	52
H.	53
Láska.....	54
Komentáře k jednotlivým textům.....	55
Ediční poznámka.....	58

Betty Landovské

Koruna česká

Pod ocasy zuřícího lva

    Češi ukládají se ke spánku

    švec unaveně zvedá se z verpánku

    tříšlo pomalu hlodá kůže

    každý dělá co může

Pod ocasy zuřícího lva

    Češi ukládají se ku spánku

David s tamburinou křepčí

Hospodine ty housenka

    na koho to zkoušíš

Rok na vsi

Janě Netopilové

Už hoří krov

a dole u krbu

teprve začínají se radovat

fousy z nozder

a vlasy z temen si rvát

na vlkodlaky číhat

Přijdou?

Pojď má milá

do sadu ovocného

kde bourci

chutně moruše žerou

co to máš milá má se svojí dcerou

že na mne nechce se podívat

housenku vyždímat

koláč mi udělat

Rci milá má

což droždí jiné je

než houští v lese

než rebarbora tučná jež revení zve se

V kvasnicích

kvasinek mrňavých tichý smích

co ty ubohý víš

co je reveň

never

never
never
nepochopíš co je to prázdná
prázdná spíž
v níž zavařeniny plesnivé jenom
se potácejí

To byla padesátá léta
má milá
shnilá
a zmatek v hlavě můj
neber si tak
jsem zmetek já ne hlava moje

V kovárně nikam
padají okuje

- - -

A pak

když bělochy byl obkroužen
a obeplut
Hornův mys
tehdy započala
anglosaská
odporná větev
vládu kryš

Bělošská hnusná vláda
bílých kryš

Kéž už nastoupí
hmyz

Алые паруса

Když políbil jsem
ňadra Tvá
když políbil jsem ňadra Tvá
A Ty ses zachvěla
a Ty ses zachvěla

A Ty jsi
studem znachověla
a studem znachověla jsi
jako by nad Tebou
vztyčili

Алые паруси

- - -

Vyholuje si ohanbí
aby vypadala pěkně
vůbec nehanbí za to se
co je zač

Vyholuje si pekáč
(slangový výraz pro kundu)
a s kundou svou něžnou
jak prdelka dětská
neví co s ní
si počít a
co je zač

Odhání od sebe
mouchy a milence
milence i mouchy

Co je zač?

To je ta bledá dívka
nešťastná
včera kundu si vyholila
a dneska
buržoasním železem
po lýtkách chloupky něžné své
krásné hubí

Villiersovi de l'Isle-Adamovi

Podívej se jak
všade kolem tebe pelichají
což nevíš že jsou to i tvoje peřiny
které se párou
že i z tvých sypeků vylétá peří

Řvi si řvi

Ze sypeků peří v labutě se skládá
krom koster neexistujících
všechno peří je obaluje

Proč ach
je jen
obaleč jablečný
obaleč labutí
není

Ubíječ
potichu se blíží
i mlži zmlkli
do roklí šutry padají
na měkká těla slimáků

Ů! ů! ů!

Nikolajovi

Pij do polopita
jez do polosyta

Uvědom si
za temným houštím
kam rudé saně chodí pít
v podivném přítmí
číhají
pteridopyta

a ani hnusný vřes
vůkol
tě nezachrání

Ach, mami, mami!

Daleká cesta tvá
marné volání

Vlkodlak úhorem uhání

Liboru Fárovvi

V té krásné zoři ranních
středoevropských červánků
zpozoroval jsem v nich
mraků tvar úžasný nesený ve vánku.

Srdce snad Oko Boží
či píča kunda Mariina?

Nevím. Nevím. Kdybych s flaškou vína
tehdy neválel se v hloží,
na kunsthistorie katedře
jistě dozvěděl bych se
co značí ten archetyp.

Mea culpa
mea maxima culpa.

Moje vina.

Jak pod nehty tříška
nevzdělanost moje mne dře.
Ostatně, vůbec, co je archetyp?
Blbost nejspíš, tak bych to typ.

Kunda či Oko Boží či srdce
kosočtverce?

Rozpoznání nezachrání
lýtka má
v nichž potichu
úžasně
usilovně
hlodá vřed bérce.

Vím, vzdělání nezbytně
k výbavě života patří.

Jde oč?
Hlavní je udržet moč.

Mosty

Odlesky starých míst
samozřejmě nejsou
odlesky nových míst

Selbstverständlich
mein Liebling

Oblouky kamenných mostů
propadají se do vod dolů

Kdo zoufá
po Juditině mostu

Na jeho místě
roste most další
jistě

Most Karlův most Karla
Aha!

Kdo nakrmí Bruncvíkova lva?

- - -

Neštěstí šlo si lesem
a cucalo si palec

Jepice kolem letěly
na šábess poslední

Neštěstí miminko z kolébky se
vybatolilo a zavzdychalo

Kůrovci hlodali rychle
kůru stromů by sabat stihli
kdy hlodat už nemohli
s jepicí letět spolu
tam
kde bezkřídlí jen hnízdí

Tam ke
včelínu neštěstí

Inu

Egonu Bondymu

Za nocí v Zálesí
vylezou vlkodlaci
za nocí
sem ruku a drž
se pevně

Zachrání snad tě jenom to
co ve mně je dosud jemné

Ale je to tenké
tenké jak pavučina

V lesích
u hájovny Šamanovy
prozatím vlkodlak dřímá
čeká na tebe trpělivě
milá má

Vlkodlak dřímá
čí je to vina

Kalné oči

Julii Krejcarové

Zastřená světice
svíce nesvítící už více

Tak stahují lantuch
ze statue Panny Marie
Immaculaty

Ty ty!

Zastřené oko mžurkou
(to mají slepice)
nebo zkalené mázdrou

Ou!

Moje máma mi řekla
Ivane tys míval tak jiskrné oči
a dneska je máš takové kalné

Ach maminko moje
či či
ne ne!

W. F.

On sám vášnivec jest
básníkem vášně
v nejhlubších napětích jeho duše
vichřice černošské krve
neboť pozemská pout' člověka
je neúprosná
nápor okolí
štve vnitřní rozpolcenost až
k zničení

V revoltě a v zániku
neplatí žádné smíření
neboť ono jest
jež vyssává sílu

Rozpoutává vášně a
má i zvláštní
spravedlnost

Spravedlnost lynče

19. 12. 2000

Zničený život II.

Danielu Landovi

Lidskou bytost
nebylo spatřiti
vypráhlé lány pole

Ptactvo zalezlo
do dávno opuštěných hnízd
jen skřivan blbý
vesele mizel
v obloze azurové
v okrajích mraků ažúrových

В туманях
Kumáni chystali se
Vítkov dobýt

Však ocel a kov
Žižkova vojska
řemdihy
palcáty
kosy naklepané
číhaly na ně
čekaly na ně

Před bojem
před Bohem
Bojové
hlasitě pomodlili se

Господ
pomiluj ny
nedej zahynouti
nám ni budoucím

Pán jest velí se nebáti
záhubců tělesných

Všechny je seřezali
křižácký hlahol
ztich
ten kretén Cesarini ani klobouk
nestačil si
blbec nasadit

Rákosí

Václavu Malému

Rybník zarostlý rákosím
celý svět
zarostlý rákosím

Uvnitř
rákosí toho
klečím a modlím se

Smím?
smím?

Uvnitř rákosí

Teta Tonča

Miloši Doležalovi

Ten, který Tě uvítal
v svém království,
ten ví

Ten, který objal Tě,
když k němu konečně
přišla jsi,
řekl Ti:
Asi jsi měla moc toho
na práci,
že na čas tak dlouho dala sis!

Vítám Tě, dcero!
A katoličtí preláti
ať se poserou.

Cygnus olor

Vladimíru Lábusovi Drápalovi

Už jsem myslel že mne opustily
    což by něco takového Bůh dopustil
    na rybníku v Prostředním Vydří
    opět
    jako bys Pane zas odpustil

Inu kde jinde než v dolním
    kasinu

Až dorazím
    do Prostředního Vydří
    labutě křídly vodu víří

Naposledy nad tebou
    labutě zařehtají
    klisny vznosné se vynesou
    pod vody
    pod vody
    nad vodami

Nad hrdými šíjemi labutí
    krutý smích
    krutý Boží smích

Možná kolem tebe
    běhají vlkodlaci
    do sněhů
    jinovatka se vrací

Možná kolem tebe
běhají krysy
psů

Ů! ů! ů!

Modré hory na obzoru
sám budeš pozorovat
samozřejmě nejlepší je
se zabít

Ale přece i po smrti
v očistci
u prázdných hrnců
sedět budeš
sám

- - -

Kam mne to neseš?
úzkostně ptalo se dříví

Neboj milý můj
nelekej se
jen do kamen k předchůdcům tvým
přiložím tě

Ale jestliže zvlhneš
slzami mými
miláčku můj
vyschnout na slunci nechám ti

Až další den
pak třísky suchého dříví
oheň roznítí

Když jsem ji pozval prohlédnout si mou sbírku motýlů

Kleines Ochsenauge
maličké telecí oči
dívají se ti do očí

Die zwei blauen Augen
au

Gustavova čtvrtá zní
zrníčka mrtvých dětí
zorničky mrtvých dětí
na rozlouskání

Maličké telecí oči
pozorují
zřítelnice
mrtvých poletujících motýlků perleťových

Diskrepance

Ladinovi Hejlovi

Když miluješ
dvě holky současně,
neřeš to.
Nic nevyřešíš.

Když dvě holky
najednou miluješ,
nehřeš.
Nic nevyhřešíš.

Sudety

Moje máma řekla:

jak bych mohla spát
v peřinách, v nichž
ti, kteří drali peří do těch
peřin, přede mnou
spali?

Jak mohla bych vařit v nádobí,

v němž
přede mnou vařili ti,
jichž nádobí to bylo?

Jak v nádobí tom

vařit mohla bych?

Jožko

(tak říkala mému tátovi Josefovi,
který byl leta berním úředníkem
na Slovensku),
Jožko,
já tam bych nemohla žít.

Zůstali jsme chudí.

Asi vás nudí

zmiňovat se o těch,
kteří uchránili si čest.

A navíc –

co je čest?

Radši si otevři
šampáňo
a dej si k němu
špargl
nebo chřest.

Hárání ve světle pravdy (spolu s Helenou P.)

Co bylo cílem
všech plánů a nadějí
v mojí duši hluboko skrytých
když opouštěl jsem
začátkem léta r. 1922 Prahu
bylo mi celkem samotnému nejasno

Jedna věc byla však jista

Klid a jen klid
pro ztrýzněnou duši
šel jsem
v neznámo
hledat

Daleko pryč
z míst falše
sobectví
a rvavosti
základním bylo výkřikem
bolem přesycené
duše
mojí

Uí!

Čečna

J. Šajtanovi

Měl jsem za to
že o kavkazských růžích
od Čarské všechno vím

Myslel jsem
zpupný historik
o kavkazských válkách
všechno vím

Zpupně doufal jsem
že vím toho hodně

Ted' vím
že hovno vím
že pokud o něčem něco vím
jenom o hovně

Gospod pomiluj ny!

Víš kdybys uměla žít aspoň jako oni
hospodou potuluje se cikánské dítě

Gospod pomiluj ny

Běda z jeskyň vylezli gádžové zlí
děťátko nevinné naháňají

Gospod pomiluj N. Y!
Gospod pomiluj New York!

Osení nevzrostlé nevzklíčené v stodolách
Lysenko s tátou lopatou dřevěnou
je přehazují

Gospod pomiluj ny

Mumie děťátka potkaního
mumie ropuch
mumie andělů

Na stěnách ztuhlý sliz
v prachu stopy ocasů
slepýšů

Víš to Hospodine víš?
pomiluj ny

Lopuch na zápraží
kozičkami okousaný

Dagmarka

ve sněhu se válí

anděle vyrábí křidélky rukou

ou!

Mumie děťátka potkaního

mumie ropuch

mumie archandělů

Gospod pomiluj ny!

Po řece lásky

plavou kozy

z korku člun lehký

a hlávka zelí

V houští vlkodlak

číhající

- - -

Jiří

vždyť kolem tebe
září září
a kolem
uplývá podzim

Já vím

kolem tebe uplývá podzim
podzim
předobraz všech zim

Zim?

zmiz
zmiz
zmiz

- - -

Do svetru
vpletené lilije

Ach Pane kdybys věděl
jak mi je

Ze svetru lilije
trčí
dívčí

Komu se o své svatbě zdá

Karlovi Malíkovi

Jako by nad Egerem
docházel dech

ech! ech! echt!

Jako by nad tím
svinstvem
udiveně
dívala ty ses
do mísy
v níž s kvasnicemi
Dagmarka mísila koláč
svatební

Svítání

Jonášovi Stoilovovi

Sokolí oko

zátočinou hledělo dolů
ze dna trychtýře strmého

V chuchvalcích

strnišť popelavých
podivné zvíře
křoviska nízká
říčka úzká
v mělčině utonulý had

Ptáče migrantní

neodrolilo sebeslabší zvuk
koni u ocasu
bzučely mouchy
bublala řeka
ve včelínu úžasném

A za svým snem

poutníci oba v košilích olověných
klesali mlčky
zářivým jasem
ticha mlčenlivého

V úvozech

rašily
ocúny fialové

Ach problesklo jim hlavou
tady už mají
podzimu přízrak
bílý kožich zimy
vánice
mráz

Strnulý zrak

Bude mu to počítaný za smrt

Mili Hodačové

Míla ze Žižkova
celej svůj život
krátkej
sloužil lidem

Obsluhoval lidi
včera když kapry
prodávali
bděl v autě aby
český svině
z toho zrůdného národa
ryby ty neukradli

Aby nenamrznul
přítápěl si
propanbutanem

Má to za sebou
na nebesa
vystoupil nejspíš

Mílo!
aspoň na českéj ten ksicht
a na český jejich ksichty
už
dívat se nemusíš

V Adventě 22. 12. 2000

- - -

Má setrvalá

katolická láska

v té chvíli blížící se kruté zimy

úzkosti

v předvečer zimy té jsem se zachvěl

Ach

má setrvalá katolická láska

touto básní

devotní chci Ti naznačit

vím o co jsem přišel

Víš

žebřík Jákobův není

tak pevný

jak na pohled bigotní se zdá

Tu a tam

tam i tu

prolomí se v něm příčel

A hle

tam a tu

prolomí se i šprušle

Vůle Tvá

Ve vykotlaných
ústech stromů
bydlí puštíci

O odpuštění dávno
Tě neprosím
Ty víš

Až půjdeš nočním lesem
kde děťátka puštíků
mňoukají
neposer se z toho
vždyť víš

Opodál Jezinek
temná chýš
a na ní perník

Ty jsi přeci Otec všech vin
a dítě Tvé
pervitin

Talinský rybník

V povětrí vlaštovky
ve trávě dešťovky
v lijáku mezi tím
s hlavičkou šedivou
skloněnou svou sním

Nedokončená

Ropuška červená
seděla v dlani
všemi bradavkami
chvěla se
mluvíc zlatými rty

Zlatými rty tolik mi
milými

Nepolíbil ji princ
od něhož chtěla všechno
nebo nic

Nechápala
že není nikdy ničeho víc
než ničeho

Že v osnově
i útku
rubu lněného šátku
je vetkáno
nic
zrcadlící líc

Bezčasí

Nic se neděje
neděje se nic
ani nic se neděje

Tak
střídá se naděje
i beznaděje

Opět na komín
přilétnou čápi
na komín čápi přilétnou
ou! ou! ou!

Jenom
vrabci z Čech
stěhovat se nebudou

Ou! ou! ou!

M. J. L.

Konstantinu Paustovskému

Pozdě se zazelenaly stromy
    pozdě rozkvetla ve zpustlých
    zahradách střemcha

I řeky se opozdily
    dlouho vměstnat
    nemohly se do břehů

Lhostejně poslouchal nářky
    kam hnát se měl tak
    střemhlav
    vstříc čečenským kulím

Snad i láska
    ještě si mne všimne
    usměje se
    než se rozloučíme

Snad ještě spatří v životě
    věci prosté a krásné
    snad uslyší
    slova bezelstná
    jak matčino konejšení

A tu jeho srdce
    se otevře

Na schnoucím svahu
hejno havranů
černalo se
citová závrať
vření myšlenek

A zpitomělý nudou
jinoch u okna
na harmoniku hrál

Ty má paní
milostpaní
ty má paní
milostpaní
ty má paní
milostpaní

Milostná

Vidíš Hynka a Márinku?

Nevidim.

Vidíš ty obrázky naproti?

Nevidim.

Vidíš, vidíš ty vůbec něco?

Nevidim. Ani tebe
nevidim a vidět nechci.

Proč mě nevidíš?

Kdybych tě uviděl,
do toho místa,
kde bych tě uviděl,
pěstí bych se strefil.

Proto tě radši nevidim.

- - -

Kdybyste věděli jak je mi smutno
všichni ze strachu rychle byste
mne opustili
jako rejsci do dírek svých byste zalezli
jako veverky do vrcholků stromů schovali
byste se

Jako zrní v nedozrálých
klasech žita a ječmene
schovali byste se

Ne

Jako písek lopatou nenabraný
který skončit měl by
v přesýpacích hodinách

ach

H.

A spala ve své postýlce
ňadra vzdutá jak moře
jak slzy naplakané všemi těmi jichž
hoře
vyšší než vlny je
veškerých moří

A ve spánku dotýkala se kocourka
i myší jeho
veškerých hmyzů
švábů a štěniček

A ve spánku něžně a jemně
hladila breberky
když ústy svými mluvila k nim:

Zbav nás ó Pane našich vin

Láska

Jde za ní
dèjà vu

Komentáře k jednotlivým textům

Ubíječ labutí

Titul sbírky je citací stejnojmenné knihy Villierse de l'Isle-Adam;

Алые паруса

Titul tvoří původní ruský název knihy Alexandra Grina, která v češtině vyšla pod titulem Nachové plachty (poprvé 1958); deformace ruského titulu v posledním verši je záměrná;

Liboru Fárovi

3. verš zd.: „Blbost nejspíš, tak bych to typ“: Chybný pravopis „typ“ místo „tip“, tj. „tipoval“, je zřejmě záměrný, proto neopravujeme;

Egonu Bondymu

Text je zřejmě jednak odezvou Bondyho „pohádky“ Agáta s vlkodlakem (1986; viz Básnické dílo Egona Bondyho, sv. 8., Praha 1992, s. 201), jednak jeho prózy Šaman (1976; tiskem Praha 2006), o níž Jirous psal ve svém eseji Zasadil jsem vám osiku, pane doktore! (viz Magorův zápisník, Praha 1997, s. 419–426;

Kalné oči

Ve 3. verši sh. používá autor záměrně dialektového tvaru germanismu: „lantuch“;

Teta Tonča

Text je apostrofou Antonie Burianové, tety Miloše Doležala, humpoleckého rodáka, básníka a redak-

tora Českého rozhlasu; dle jeho sdělení byla paní Burianová mnoho let farní hospodyně ve Velkém Meziříčí a v Troubsku, znala se s Jakubem Demlem, s M. R. Junovou a s Klementem Bochořákem a před svou smrtí odkázala velký finanční obnos brněnskému biskupství s tím, že si přála, aby jí za to nechali na hrobě vysekat jméno a odsloužit mše; její přání však nebylo vyslyšeno. Viz o tom též Doležalův fejeton Tetička, in LN 13, 2000, č. 274, 25. 11., s. 16;

Když jsem ji pozval prohlédnout si mou sbírku motýlů

4. verš sh., „Die zwei blauen Augen“, opraven pravopisně v souladu se zdrojovým textem, jímž je čtvrtá z básní z cyklu Lieder eines fahrenden Gesellen, jež napsal a zhudebnil Gustav Mahler. První strofa originálního textu zní: „Die zwei blauen Augen von meinem Schatz, / die haben mich in die weite Welt geschickt. / Da mußst' ich Abschied nehmen vom allerliebsten Platz! / O Augen, blau! Warum habt ihr mich angeblickt?“ Jirousův text však skrývá i narážku na Mahlerovy Písně o mrtvých dětech [Kindertotenlieder], jejichž texty napsal Friedrich Rückert. Ve druhém textu z tohoto cyklu se nachází (v 1. strofě) verše: „O Augen! O Augen! Gleichsam um voll in einem Blicke / zu drängen eure ganze Macht zusammen.“;

Hárání ve světle pravdy

Text je parafrází, resp. spíše citací úvodu v knize Karla Hansy Z potulek Orientem a haremy ve světle pravdy, 2. vyd., vlastním nákladem, České Budějovice 1926, s. 5;

Komu se o své svatbě zdá

3. verš, „ech! ech! echt!“: Karel Malík je leaderem
rockové skupiny Echt;

Ediční poznámka

V našem vydání Jirousových básnických i prozaických textů, jak byly editorsky uspořádány Martinem Machovcem pro knižní publikaci *Magorova summa* z roku 2015 v nakladatelství Torst, z níž vycházíme, nejsou zahrnuty komentáře k původu a vydávání jednotlivých děl, jmenný rejstřík, seznam výběrové literatury. Připojeny jsou pouze poznámky k jednotlivým textům, přibližující čtenáři pozadí jejich vzniku a vysvětlující některé zmiňované skutečnosti.

Hlubší zájem o uměleckou tvorbu Ivana M. Jirouse uspokojí bohatý poznámkový aparát obsažený ve 3. svazku *Magorovy summy*, jenž je výsledkem záslužné precizní badatelské práce Martina Machovce a na který našeho čtenáře odkazujeme.

Redakce MKP

Ivan Martin Jirous

Ubíječ labutí

Edice Čeští básníci 20. století
Redakce Markéta Teuchnerová

Vydala **Městská knihovna v Praze**
Mariánské nám. 1, 115 72 Praha 1

V MKP 1. vydání
Verze 1.1 z 16. 6. 2020

ISBN 978-80-7602-395-6 (epub)
ISBN 978-80-7602-396-3 (pdf)
ISBN 978-80-7602-397-0 (prc)